

der korrigeres for uddannelse, erfaring og stilling.

Spm. nr. S 85

Til indenrigsministeren (3/10 01) af:

Inge Dahl-Sørensen (V):

»Vil ministeren give nærmere (eventuelt anonyme) oplysninger om udlændinge, som af Flygtningenævnet har opnået de facto konventionsflygtningestatus i Danmark, selv om nævnet umiddelbart fandt, at den pågældende i henhold til Genevekonventionens artikel 1 F eller andre bestemmelser på forhånd var udelukket fra flygtningestatus, herunder antal af disse personer, antal familiesammenførte slægtninge, årsagen til den potentielle udelukkelse og formen for bolig og forsørgelse her i landet?«

Svar (24/10 01)

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Efter udlændingelovens § 7, stk. 1, gives der opholdstilladelse til en udlænding, hvis udlændingen er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951 (Genevekonventionen). Opholdstilladelse, der meddeles efter denne bestemmelse, betegnes konventionsstatus.

Efter udlændingelovens § 7, stk. 2, gives der endvidere opholdstilladelse til en udlænding, som ikke er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951, men hvor det af lignende grunde som anført i konventionen eller af andre tungtvejende grunde, der medfører velbegrundet frygt for forfølgelse eller tilsvarende overgreb, ikke bør kræves, at den pågældende vender tilbage til sit hjemland. Opholdstilladelse, der meddeles efter denne bestemmelse, betegnes de facto-status.

De to bestemmelser administreres af de uafhængige asylmyndigheder, Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet.

Flygtningenævnet har oplyst, at det følger af nævnets praksis, at en udlænding, der opfylder de grundlæggende betingelser for at opnå konventionsstatus, ikke opnår beskyttelse i henhold til konventionen, hvis den pågældende er omfattet af konventionens udelukkelsesgrunde. Konventionens udelukkelsesgrunde finder an-

vendelse, hvis der er alvorlig grund til at antage, at udlændingen har begået krigsforbrydelser, forbrydelser mod freden eller menneskeheden, eller hvis der er alvorlig grund til at antage, at udlændingen begået en alvorlig ikke-politisk forbrydelse uden for tilflugtslandet.

Efter Flygtningenævnets praksis anvendes konventionens udelukkelsesgrunde også i forhold til udlændinge, der opfylder de grundlæggende betingelser for at opnå de facto-status.

Flygtningenævnet har imidlertid oplyst, at nævnet den 10. januar 1996 i et enkeltstående tilfælde har meddelt en iransk statsborger opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2, uanset at den pågældende blev anset for omfattet af flygtningekonventionens udelukkelsesgrunde.

Afgørelsen er offentliggjort i Flygtningenævnets 5. beretning (1. juli 1995 - 31. december 1996), side 133 f.

Flygtningenævnet har ikke kendskab til andre sager, hvor ansøgeren på grund af flygtningekonventionens udelukkelsesgrunde ikke kunne meddeles konventionsstatus, men hvor den pågældende på trods heraf er meddelt de facto-status efter udlændingelovens § 7, stk. 2.

Udlændingestyrelsen har oplyst, at den pågældende har opnået familiesammenføring med sin ægtefælle og et mindreårigt barn.

Det bemærkes, at den pågældende ikke er omfattet af integrationsloven, idet denne er vedtaget efter Flygtningenævnets afgørelse i sagen. Derimod har den pågældende været omfattet af Dansk Flygtningehjælps daværende integrationsprogram.

Spm. nr. S 86

Til indenrigsministeren (3/10 01) af:

Inge Dahl-Sørensen (V):

»Vil ministeren give nærmere (eventuelt anonyme) oplysninger om udlændinge, som har opnået ret til ophold i Danmark – såkaldt tålt ophold – selv om den pågældende i henhold til Genevekonventionens artikel 1 F eller andre bestemmelser på forhånd er udelukket fra flygtningestatus, herunder antal af disse personer, antal familiesammenførte slægtninge, årsagen til udelukkelsen og formen for bolig og forsørgelse her i landet?«